

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **S.N.**,

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2025 r. w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

kasacji wniesionej na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego

od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 9 maja 2022 r., sygn. akt II K 76/21

**uchyla wyrok łączny w zaskarżonej części, tj. jego pkt 3 w zakresie
orzeczenia o karze łącznej grzywny i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Okręgowemu w Sieradzu do ponownego
rozpoznania.**

Antoni Bojańczyk Zbigniew Kapiński Anna Dziergawka

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 9 maja 2022 r., sygn. akt II K 76/21, Sąd Okręgowy w Sieradzu w sprawie S.N. skazanego m. in. prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 r., sygn. akt II K 22/06, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 18 września 2005 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat i karę grzywny 60 stawek dziennych po 10 złotych stawka; wykonanie kary pozbawienia wolności zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie II Ko 2131/10 (*pkt K* części opisowej);

2. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 r., sygn. akt II K 181/15 za przestępstwo określone m. in. w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od 4 listopada 2006 r. do 7 lutego 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych stawka (*pkt S lit. f* części opisowej),

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396 z 2015 r.) w miejsce jednostkowych kar grzywny orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Łasku w sprawie II K 22/06 w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 złotych stawka – opisaney w punkcie *K* oraz Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 181/15 w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 złotych stawka – opisaney m punkcie *S-f* i orzekł karę łączną grzywny w ilości 220 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych (*pkt 3*) (*k. 872-881* akt sprawy II K 76/21).

Wyrok łączny nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 22 października 2022 r. (*k. 881v.* akt sprawy II K 76/21).

Od powyższego wyroku kasację na korzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w zakresie zawartego w pkt. 3 jego części dyspozytywnej orzeczenia o karze łącznej grzywny i zarzucił rażące oraz mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego – art. 410 k.p.k., skutkujące rażąco obrazą prawa materialnego – art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.), do której doszło w następstwie błędnego przyjęcia w części dyspozytywnej wyroku łącznego, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 r. o sygn. akt II K 22/06 orzeczona została wobec skazanego S.N. kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł, podczas gdy faktyczny wymiar tej kary wynosił 60 stawek dziennych po 10 zł, co prawidłowo odnotowane zostało w części opisowej wyroku łącznego oraz miało oparcie w

ujawnionym w toku rozprawy dokumencie w postaci karty karnej, w efekcie czego doszło do połączenia kary grzywny w błędnym wymiarze z karą grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 zł, wymierzoną S.N. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 r. o sygn. akt II K 181/15 i orzeczenia kary łącznej grzywny w wysokości 220 stawek dziennych po 20 zł, a zatem powyżej ustawowo dopuszczalnej granicy.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Sieradzu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd uzasadnione było jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie przewidzianym w przepisie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z brzmieniem art. 86 § 1 zd. pierwsze k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Skoro przedmiotem zespolenia węzłem kary łącznej w niniejszej sprawie były m. in. kary jednostkowe grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 r., sygn. akt II K 22/06 i Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 r., sygn. akt II K 181/15, wynoszące odpowiednio: 60 oraz 50 stawek dziennych grzywny, to najsurowsza kara łączna grzywny nie mogła przekroczyć normatywnego pułapu wyznaczonego przez sumę orzeczonych stawek dziennych grzywny (nie przekraczając jednocześnie 810 stawek dziennych grzywny, co w niniejszej sprawie nie ma jednak znaczenia zważywszy na wysokość poszczególnych jednostkowych kar grzywny). Orzekając więc karę grzywny w wysokości 220 stawek grzywny sąd dopuścił się rażącego naruszenia przepisu art. 86 § 1 zd. pierwsze k.k., a także przepisu art. 410 k.p.k., pomijając całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej zaś naruszenia te miały istotny wpływ na treść orzeczenia, przeciwko któremu obecnie Prokurator Generalny skierował nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony na korzyść skazanego. Rację ma skarżący podnosząc, że do ww. naruszeń doszło w następstwie mylnego przyjęcia w pkt. 3 części dyspozytywnej wyroku łącznego, że w

wyroku Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 r. o sygn. akt II K 22/06 orzeczona została wobec skazanego S.N. kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł, podczas gdy faktyczny wymiar tej kary wynosił 60 stawek dziennych po 10 zł, co prawidłowo odnotowane zostało w części opisowej wyroku łącznego w pkt. K (s. V, k. 874 akt sprawy II K 76/21), a nadto znajdowało odzwierciedlenie w informacji z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 28 marca 2022 r., uznanej przez Sąd pierwszej instancji na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2022 r. za ujawnioną bez odczytywania w trybie art. 405 § 1-4 k.p.k. (k. 842-846, 869-870 akt sprawy II K 76/21) oraz w aktach sprawy II K 22/06 (wyrok k. 250), załączonych do akt niniejszej sprawy. W konsekwencji doszło do orzeczenia wobec S.N. kary łącznej grzywny powyżej (dwukrotnie) ustawowo dopuszczalnej górnej granicy w wysokości 110 stawek dziennych odpowiadającej sumie stawek dziennych wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uchylił wyrok w zaskarżonej części (pkt 3) i — w tym zakresie — przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Sieradzu. W postępowaniu ponownym orzekając w przedmiocie łącznej kary grzywny stanowiącej wynik zastosowania instytucji kary łącznej do jednostkowych kar grzywny orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 r., sygn. akt II K 22/06 i Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 r., sygn. akt II K 181/15, Sąd będzie miał na uwadze maksimum ustawowe przewidziane przez Kodeks karny dla kary grzywny stanowiącej wynik zagregowania jednostkowych kar tego typu w ramach kary łącznej, wyznaczające górną granicę możliwej do wymierzenia łącznej kary grzywny.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.

Antoni Bojańczyk

Zbigniew Kapiński

Anna Dziergawka

[WB]

[a.ł]